

ИЗТОЧЕНЪ КРАЙ

Органъ на Обединената Народно-Прогресивна партия въ Бургазски окръгъ.

АБОНАМЕНТИ: за година 20 лева; за 6 месеца 12 лева. ОБЯВЛЕНИЯ направо въ администрацията по такса: годежни и въначални по 25 лева, за всички други обявления по 2 лева на гармоничен редъ.

Администрация—адвокатското писалище на КОНСТАНТИНЪ ИЛИЕВЪ.

Директоръ: К. ИЛИЕВЪ—адвокатъ.

Пѣсенъ на Синия цвѣтъ.

Ясно-сине е небото.
Тъмно-сине е морето;
За това въ цѣлий свѣтъ
Намъ най милъ е синия цвѣтъ } 2

Сини сж очитъ ясни
На дѣвойкитъ много красни;
За това въ цѣлий свѣтъ
Намъ най милъ е синия цвѣтъ } 2

Ами при сапфира сини
Диаманта колко чини?
За това въ цѣлий свѣтъ
Намъ най-милъ е синия цвѣтъ } 2

Но най скъпо, свидно намъ е,
Ясно-синето ни знаме:
За това въ цѣлий свѣтъ
Намъ най милъ е синия цвѣтъ } 2

Празника на обединиститѣ.

На 4 мартъ, Народно прогресивната партия ще празнува своя партиенъ празникъ. Не е имало случай въ нашия политически животъ да се говори толкова много за единъ партиенъ празникъ. Никой не може да откаже, че една отъ нашитъ най-сѣмбли, най бойки партии, която е държала високо своето знаме въ борбитъ е била Народно прогресивната партия. Както либералитъ, начело съ покойния Теодоръ Иванчевъ, така и народно-либералитъ начело съ покойнитъ Греновъ, Петковъ и Гудевъ бѣха насочили стрѣлитъ си къмъ Народната и Прогресивна Либералната партии, които сѣмблостояха на своитъ позиции, като бранители на мирътъ и законността въ страната и заслужено спечелиха по голѣмъ теренъ на симпатии срѣди масата. Коя партия даде толкова жертви въ неравната борба съ централната властъ, която много пѣти обръщаше народнитъ интереси и народната честъ въ разменна монета за да откупува съ нея високи благоволения? Никой! Обединената Народно-Прогресивна партия се бори съ самоотвержеността на българинътъ и сега на 4 мартъ, тя ще празнува тая борба, тя ще я величае, ще ѝ пѣе химни, които наумѣватъ пѣснитъ на героя борецъ, който не е намѣрилъ въ борбата гробътъ на своята сила и гробътъ на своята честъ. Ние тука вѣма да наброяваме имена и дати — всичко е завѣщано на историята.

Въ прѣдстоящото празненство на Обединената Народно Прогресивна партия ние виждаме вѣщо ново и високо поучително за гражданството: не само на властъ, но и въ оппозиция може да се служи на народътъ и държавата, защото въ класическитъ страни на конституционализъмъ еднаква отговорност прѣдъ историята има и управляющата партия и оппозиционната. Едната управлява, другата съвѣта и корегира. Прѣстѣпна е оная оппозиционна партия и съ прѣгрѣшения е къмъ бждещето, които канурка подиръ властующитъ за да се хареса на нѣкои.

Би ли се памѣрилъ човѣкъ въ България, който да отрече, че Обединената Народно-Прогресивна партия се е борила съ класическа ревностъ да унищожава злититъ въ нашето управление? Ние не вѣрваме! И сега, когато ще се празнува партиениятъ празникъ, когато ще се чувствува триумфъ на побѣда, не може българскиятъ гражданинъ и селянинъ да не почувстватъ гордостъ — гордостъ, не отъ тѣсно партиенъ характеръ, но гордостъ отъ общъ граждански характеръ.

Отпадна ли Обединената Народно-Прогресивна партия въ борбата? Нейнитъ редове проредиха ли се? Не! Тя си остава все така цѣла, все така смѣла, все така прѣдана на гражданскитъ и отечествени интереси.

Ние не можемъ да не отпразнимъ единъ горѣлъ привѣтъ на Обединената Народно-Прогресивна

на партия по случай нейния празникъ — ние я поздравяваме и казваме: знамето подъ което тя ще празнува партиения си празникъ да стои все така високо и все да продължава да сочи примѣрътъ отъ когото трѣбва да се заразятъ другитъ политически партии.

Борба — само тя дѣва свѣстни борби. На борцитъ обединисти — привѣтъ!

Хумореска

Не е толкова сѣмблина тая хумореска, която ще ви напиша, защото за нещастие е истински случка, а истинскитъ случаи, дори и когато наподобяватъ на фарсъ, никога не сж сѣмблини.

Тя на хумореската. Отишелъ е единъ влакъ визиръ въ Влашко. (Великъ визиръ е министър-прѣседателъ на турска или изобщо източна държава). Този визиръ билъ голѣмъ самохвалко: хвалѣлъ се, че обиколилъ цѣла Азия, гдѣто въ всички държави го приели като сѣщински царъ, като истински пратеникъ на Мохамеда. Дъшлъ обаче въ нѣмох меданска страва като Влашко, гдѣто и сѣмблена партия не давала за Мохамеда, него, за голѣмо унижение на Турция и падишаха, го вземали на свѣтъ и просто отъ нѣмакъ кдѣ слѣдъ голѣми молби го приели по дворци и палати, съ задължение обаче да не приказва никакъ за Мохамеда — иначе, казали му по хубаво ще стори хичъ да не идва въ Влашко. Така се и задължилъ турскиятъ посланикъ въ влашката столица, понеже самъ великиятъ визиръ, като всеки султански чибукчия не зналъ чужди езикъ.

Това ограничение обаче много тежало на визира: Какъ така може той да дойде въ една държава, па била тя и европейска и да не имъ проповѣдва за Мохамеда, за чийто пратеникъ той се сѣмблал. Ахъ тия власи, тѣ стига само да му чуятъ приказката и веднага ще нахлузятъ чалмитъ и ще се погурчатъ; само единъ стихъ отъ корана съ зеленитъ корици да имъ се прѣведе и тѣ веднага ще прославятъ Мохамеда и неговия новъ пророкъ отъ Стамбулъ. Но боятъ се влашкитъ боляри и влашкия царъ и му прѣчатъ. Голѣмъ табулатуръ се прави на визира, голѣми салтанати, но на ли рѣкъ не му се позволява да държи за да възхвали зеленото знаме на пророка? (Както е извѣстно священното знаме, съ което пророктъ е побѣдилъ свѣта сж собственитъ му зелени гащи окачени на прѣтъ. Тѣ и до сега се пазятъ въ една стамбулска джамия и султанитъ ги пѣлува въ тържественни случаи). Каква мъка — ето вече три дни стои безъ да е държалъ слово за пророка! А му омръзна да словослави прѣседетѣлтъхъ евнуси и жени наложници, които го придружаватъ. Той иска новъ побѣди за знамето на Исляма, нови вѣрующа да покрѣсти.

Най послѣ една нощъ се похлопва на визирната врата и се явяватъ двама власи, които още отъ вратата се хвѣлятъ въ краката на пророка на Мохамеда:

— Говори, говори, пророче на зеленото знаме на Исляма; ние сме милиони пратеници до тебъ; народътъ

иска да чуе твоята дума — ние ще му и отнесемъ — и послѣ, пращай веднага ходжи да турчатъ и у насъ — ние ще ви се огладеме.

Най послѣ иде славниятъ часъ за великия визиръ — пророкъ да може и въ невѣрното Влашко да отвори священни уста и да развѣе зеленото знаме на пророка. А то уста като уста ли сж! Петнайсетъ часа приказвалъ визиръ на двамата пратеници, които били толкова оманни на край, че една ли се съвели и, като си търкали очитъ сикашъ събудени отъ сънъ викали:

— Турчи ни, още сега ни турчи, великия визиръ, истинския пророко! Ние искаме отъ твоята рѣка да бждемъ обрнати въ чада на Исляма, ние искаме да цѣлуемъ священното знаме, което Мохамедъ е оставилъ.

Турчилъ ги, каквото ги турчилъ визирътъ и пакъ ново слово държалъ и нови пророкувания направилъ и му олекнало до толкова отъ това, че казалъ:

— Искате сега каквото щете отъ менъ, всичко ще ви дамъ.

— О ти, койго си истинския падишахъ, падишахъ отъ стамбулския султанъ, който се чудимъ защо още търпишъ, ние нищо не искаме за насъ — само твоео слово искаме — да се чуе по цѣло Влашко, което сж, що ще те признае за пророкъ и ще ти даде колкото искашъ земя накрай морето за сарай и къшкѣове. Искаме да си построимъ джамия, отъ минарето на която да възнасяме твоео слово; и едно теке за да се събираме новитъ дервиши да четемъ твои корани.

— Ако е за това ще ви дамъ не ян една, а за 10 джамии пари; мене турскиятъ народъ ми е далъ тия пари за да се носи словото на пророка и се хвали зеленото знаме на Исляма по свѣта. Ето ви всичкитъ пари, които сж ми останали отъ държавната хазна, която носѣхъ съ мене: 20 000 лири; и по толкова ще ви испращамъ всѣки мѣсечно отъ Стамбулъ за да строите по една нова джамия.

Новогурченитъ двама власи прибрали паритъ, нахлузили новитъ чалми, обиспали съ цѣлувки рѣцѣтъ на стамбулския визиръ и съ тѣа се отдалечили отъ източника на свѣтлото ислямско слово и втория пророкъ слѣдъ Мохамеда...

Ромѣнскиятъ вѣстникъ „Диминица“, който въ броя си отъ 9 февруари т. г. разправя тая сѣмблната история и я подкрѣпилъ съ неоспорими факти и документи отъ букурещкия прескорреспондентъ, съобщава, че сж били дадени за сега само 20 000 леи и че джамата „погурнати“ били... обикновени ашани. Той дана дори името на визира, койго обаче не билъ турчинъ.

П. Стайковъ.

Въ Англия и у насъ

Въ богатата Англия министритъ всѣки день прѣпорѣчватъ икономии и натоварватъ особени комисии, които да издирятъ кждѣ въ бюджета би могло да се направи нѣкоя икономия, а у насъ единствената прѣпорѣка, която се прави, е: „Сега му е врѣмето, вабогатѣйте!“ Увѣрени сме, че ще забогатѣятъ нѣколко души но вѣма да забогатѣе друж-

башката партия, нѣма да забогатѣятъ всички ония, които сѣдали гласовѣтъ си за тѣхъ. Напротивъ, при сегашното разсипничество, ще се съсиятъ безъ съмнѣние най много гражданитѣ, но то нѣма да остави незасѣгнати и селянитѣ. Както и да ги мамятъ нѣкой безсѣвѣстни агитатори, че ще се облагатъ само гражданитѣ, но тия милиарди, които се трупатъ сега, не могатъ ги исплати само гражданитѣ, даже като имъ одератъ кожата до край — ще плащатъ и селянитѣ; и това врѣме не е много далече: тогасъ тѣ ще видятъ, колко струватъ и автомобилитѣ, и дневнитѣ и многобройнитѣ чиновници и женитѣ помощници.

ПАРТИЙНА ХРОНИКА

На 4 Мартъ Народно-Прогресивната Партия ще манифестира чувствата на благодарностъ и признателностъ къмъ благородния руски народъ, както и организационната си мощъ и сплотеността на членоветѣ си.

Слѣдъ прѣживенитѣ събития, слѣдъ разочарованията, които българския народъ изпита, поради кжсогледството на недостойни управници, празникътъ на обединената партия трѣбва да бѣде символъ на народна сила, която да се изрази на тоя день въ протестъ срѣщу виновницитѣ на нещастията на двата братски народа, руски и български, както и въ засвидѣтелствуване на нашата непоколебима вѣра въ тѣхното свѣтло бждеще.

За делегатъ въ Сливенъ, по случай партийния празникъ е опрѣдѣленъ Г. Атанасъ Д. Буровъ, бившъ министеръ на Труда, който пристигна въ града ни.

Г-нъ Буровъ ще държи политическа рѣчь на 4 того, 10 ч. прѣди обѣдъ въ салона „Зора“.

Покана

Поканватъ се членоветѣ на Народно-Прогресивната партия да присѣствуватъ на 4 того, часа въ 4 сл. обѣдъ на организационното събрание, което ще стане въ гражданския клубъ — гор-

ния етажъ на магавина на Дим. Г. Арнаудовъ, ул. „Тузъ-пазаръ“.

На това събрание ще говори г. Ат. Д. Буровъ.

ХРОНИКА

Тѣй като много едри землевладѣлци, чиито имоти подлежатъ на отчуждаване по закона за увеличаване размѣра на държавнитѣ земи прибѣгватъ къмъ образуване земледѣлско производителни кооперации, съ цѣль да отбѣгнатъ отчуждаването, министерътъ на земледѣлието г. Обовъ е наредилъ да се отчуждаватъ, съгласно закона, имотитѣ на подобни кооперации, основани слѣдъ влизането на закона въ сила.

Откритъ е нова ж.-пжтна спирка при Джировъ чифликъ по линията Сливенъ — Зимница.

Министерството на финанситѣ е получило нова партида отъ поржчанитѣ прѣзъ войната въ Германия пощенски марки отъ 1, 10 и 50 ст.

Фондътъ за сирацитѣ отъ войната е помолилъ всички партийни клубове да облѣпватъ партийнитѣ членски книжки съ благотворителнитѣ марки на фонда.

Вѣнчаха се на 20 февруарий т. г. въ София двамата братя Златеви отъ г. Ст. Загора: Г-нъ Никола Златевъ за г-ца Вѣрка Бахметева и г-нъ Злати Златевъ за г-ца Розка Н. Бурова. Нашиятъ най сърдечни благопожелания.

Вѣнчани. На 27 февруарий т. г. се вѣнча въ Сливенъ нашия приятель г-нъ Георги Мих. Михневъ за г-ца Сийка Вас. Николова отъ Г. Орѣховица. Нашиятъ сърдечни благопожелания.

Г-ца Розка Н. Бурова

и

Г-нъ Злати Н. Златевъ

ВѢНЧАНИ

София, 20 февруарий 1921 год.

Г-ца Вѣрка П. Бахметева

и

Г-нъ Никола Н. Златевъ

ВѢНЧАНИ

София, 20 февруарий 1921 г.

Г-ца Сийка Васил. Николова

и

Г-нъ Георги Мих. Михневъ

ВѢНЧАНИ

Сливенъ, 27 февруарий 1921 г.

„БАДЖАНЪ“

Народно Осигорително Д-ство въ София
основано 1895 год.

капиталъ и резерви 40,500,000 лева.

Осигорява и прѣосигорява по клоноветѣ: **Животъ, Пожаръ, Транспортъ, Злополука и Популярни** при условия вай-либерални и вай-евтини премии.

Агенти и аквизитори се приематъ и назначаватъ въ всѣко врѣме отъ Главната Дирекция на Дружеството.

БРАТЯ ЗЛАТЕВИ

Стара банкерска кжща съ търговски отдѣлъ.

Основана въ 1868 год. въ Ст.-Загора.

Клонове въ Пловдивъ и София.

Занимава се съ всѣкакъвъ родъ банкерски операции.

Участвува въ търговски и индустриални прѣдирития.

Търгува съ сухъ и прѣработенъ тютюнъ на листа, на едро.

Има собствени складове въ Пловдивъ и собствена тютюнева фабрика въ София. Притежава и експлоатира собствени каменовжглени мина въ Сливенския балканъ, които развиватъ топлина около 8500 калории и коксиратъ.

4-3

ЮРДАНЪ К. ГАНЧЕВЪ

Землевладѣлецъ-Индустриалецъ

прѣдставителъ за Видински и Вратчански окрѣзи на

Американската компания „ЩАНДАРТЪ“

Прѣдставителъ на Валцовата мелница „ДИАМАНДЪ“ — Гара Врусарци.

Кавтори: Ломъ — с. Ернива бара — София, ул. Алабинска, 30.

Телефонъ 1897.

4-3

Печати. и книж. „Трудъ“ — Сливенъ.